

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 21

2012. GADA 8. NOVEMBRĪ

Saturs

Likumi

295.* 174L/11**	Grozījumi Cukura nozares likumā	3
296. 175L/11	Grozījumi Negodīgas komercprakses aizlieguma likumā	4
297. 176L/11	Grozījumi Reklāmas likumā	5
298. 177L/11	Grozījumi Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likumā	6
299. 178L/11	Par Latvijas Republikas valdības un Meksikas Savienoto Valstu valdības konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem un tās Protokolu.	8
300. 179L/11	Par Latvijas Republikas un Gruzijas protokolu, ar ko groza 2004. gada 13. oktobra konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma un kapitāla nodokļiem	27

* Publikācijas numurs.

** 11. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

295. 174L/11 Grozījumi Cukura nozares likumā

Izdarīt Cukura nozares likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2004, 10.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2008, 86.nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt IV nodaļas nosaukumu šādā redakcijā:

“Cukura ražošana un informācijas sniegšana”.

2. Izteikt 19. panta tekstu šādā redakcijā:

“(1) Ārpuskvotas cukurs ir saražotais cukura daudzums, kas pārsniedz Padomes 2007. gada 22. oktobra regulas (EK) Nr.1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (turpmāk — Padomes regula Nr.1234/2007), VI pielikumā valstij konkrētam tirdzniecības gadam noteikto kvotu.

(2) Ministru kabinets izdod noteikumus par ārpuskvotas cukura ražošanu un rūpnieciskā cukura pārstrādi, nosakot:

- 1) iestādi, kas apstiprina ārpuskvotas cukura ražotājus un rūpnieciskā cukura pārstrādātājus, kā arī atsauc apstiprinājumu, veic apstiprināto uzņēmumu pārbaudes un piemēro Komisijas 2006. gada 29. jūnija regulas (EK) Nr.952/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes regulai (EK) Nr.318/2006 attiecībā uz iekšējā cukura tirgus un kvotu sistēmas pārvaldību (turpmāk — Komisijas regula Nr.952/2006), 11. pantā un Komisijas 2006. gada 29. jūnija regulas (EK) Nr.967/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes regulai (EK) Nr.318/2006 attiecībā uz cukura produkciju, kura pārsniedz kvotu (turpmāk — Komisijas regula Nr.967/2006), 13. pantā minētās soda sankcijas;
- 2) nepieciešamo informāciju, ko ārpuskvotas cukura ražotājs un rūpnieciskā cukura pārstrādātājs iesniedz kompetentai iestādei cukura bilances sagatavošanai, saskaņā ar Komisijas regulas Nr.952/2006 9. pantu un Komisijas regulas Nr.967/2006 11.pantu;
- 3) Padomes regulas Nr.1234/2007 64. pantā minētās papildu nodevas (pārpalikuma maksājuma) administrēšanas kārtību;
- 4) Komisijas regulas Nr.967/2006 13. pantā un Komisijas regulas Nr.952/2006 11. pantā paredzētās soda sankcijas piemērošanas un administrēšanas kārtību.”

3. Papildināt pārejas noteikumus ar 4. punktu šādā redakcijā:

“4. Ministru kabinets līdz 2013. gada 1. aprīlim izdod šā likuma 19. panta otrajā daļā minētos noteikumus.”

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 11. oktobrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja **S.Āboltiņa**

Rīgā 2012. gada 25. oktobrī

296. 175L/11 Grozījumi Negodīgas komercprakses aizlieguma likumā

Izdarīt Negodīgas komercprakses aizlieguma likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2008, 1.nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 15.panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Uzraudzības iestāde veic komercprakses uzraudzību atbilstoši iestādes noteiktajām uzraudzības prioritātēm, izvērtējot iespējamā pārkāpuma ietekmi uz patērētāju kolektīvajām interesēm, kā arī nodrošinot līdzsvarotu komercprakses īstenotāju darbības uzraudzību:

- 1) pēc savas iniciatīvas, tai skaitā pamatojoties uz personas iesniegumu atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likumam;
- 2) pamatojoties uz tādas iestādes sniegtu informāciju, kuras kompetencē ir attiecīgās jomas uzraudzība un kontrole;
- 3) pamatojoties uz iesniegumu, ko iesniegusi Eiropas Savienības dalībvalsts iestāde, kura ir iekļauta Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicētajā tādu dalībvalstu iestāžu sarakstā, kuras ir tiesīgas pieņemt nolēmumu sakarā ar kompetentās iestādes iesniegumu par Eiropas Savienībā izdarīto patērētāju tiesību pārkāpumu.”

2. Izteikt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām šādā redakcijā:

“Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK, un Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (EK Nr.2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”);
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa direktīvas 2009/22/EK par aizliegumiem saistībā ar patērētāju interešu aizsardzību.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 18. oktobrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2012. gada 25. oktobrī

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

297. 176L/11 Grozījumi Reklāmas likumā

Izdarīt Reklāmas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2000, 3.nr.; 2004, 10.nr.; 2007, 21.nr.; 2008, 3., 24.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 50.nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 14. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Uzraudzības iestāde veic reklāmas uzraudzību atbilstoši iestādes noteiktajām uzraudzības prioritātēm, kā arī izvērtējot iespējamā pārkāpuma ietekmi:

- 1) pēc savas iniciatīvas, tai skaitā pamatojoties uz personas iesniegumu;
- 2) pamatojoties uz tādas iestādes sniegtu informāciju, kuras kompetencē ir attiecīgās jomas uzraudzība un kontrole;
- 3) pamatojoties uz iesniegumu, ko iesniegusi Eiropas Savienības dalībvalsts iestāde, kura ir iekļauta Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicētajā tādu dalībvalstu iestāžu sarakstā, kuras ir tiesīgas pieņemt nolēmumu sakarā ar kompetentās iestādes iesniegumu par Eiropas Savienībā izdarīto patērētāju tiesību pārkāpumu.”

2. Izteikt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām šādā redakcijā:

“Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (EK) Nr.2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”);
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu;
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa direktīvas 2009/22/EK par aizliegumiem saistībā ar patērētāju interešu aizsardzību.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 18. oktobrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja S.Āboltiņa

Rīgā 2012. gada 25. oktobrī

298. 177L/11 Grozījumi Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likumā

Izdarīt Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 13.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 206.nr.; 2011, 112.nr.) šādus grozījumus:

1. 1.pantā:

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Šā likuma noteikumi par to zaudējumu atlīdzināšanu, kuri privātpersonai nodarīti ar iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību, attiecināmi arī uz tādu zaudējumu atlīdzināšanu, kuri privātpersonai nodarīti ar iestādes prettiesisku lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.”;

uzskatīt līdzšinējo tekstu par panta pirmo daļu.

2. Papildināt likumu ar 2.¹ pantu šādā redakcijā:

“2.¹ pants. Zaudējumu atlīdzināšanas kārtība administratīvo pārkāpumu lietās

(1) Iesniegumu par to zaudējumu atlīdzinājumu, kuri privātpersonai nodarīti ar iestādes prettiesisku lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, izskata, piemērojot Administratīvā procesa likuma un šā likuma noteikumus.

(2) Iesniegumu par to zaudējumu atlīdzinājumu, kuri privātpersonai nodarīti ar iestādes prettiesisku lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, privātpersona var iesniegt pēc tam, kad stājies spēkā galīgais nolēmums administratīvā pārkāpuma lietā.

(3) Iestādes lēmums par to zaudējumu atlīdzinājumu, kuri privātpersonai nodarīti ar iestādes prettiesisku lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, ir pārsūdzams administratīvajā tiesā saskaņā ar Administratīvā procesa likumu.”

3. Izteikt 8. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Juridiskajai personai un individuālajam komersantam ir tiesības uz atlīdzinājumu par personisko kaitējumu, kas nodarīts to darījumu reputācijai, komercnoslēpumam, autortiesībām vai arī citām nemantiskajām tiesībām vai ar likumu aizsargātajām interesēm.”

4. 17. pantā:

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja privātpersona nokavējusi šā panta pirmajā daļā minētos termiņus, iestāde, tiesa vai tiesnesis tos var atjaunot pēc šīs privātpersonas motivēta lūguma, ja nokavēšanas iemeslu atzīst par attaisnojamu.”;

uzskatīt līdzšinējo tekstu par panta pirmo daļu.

5. Pārejas noteikumā:

aizstāt vārdu “noteikums” ar vārdu “noteikumi”;

uzskatīt līdzšinējo pārejas noteikuma tekstu par pārejas noteikumu 1.punktu;

papildināt pārejas noteikumus ar 2., 3., 4. un 5.punktu šādā redakcijā:

“2. Šā likuma grozījums par 1.panta papildināšanu ar otro daļu un 2.¹ pants stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

3. Līdz šā likuma 2.¹ panta spēkā stāšanās dienai izskatīšanā pieņemtās lietas par to zaudējumu atlīdzinājumu, kuri privātpersonai nodarīti ar iestādes prettiesisku lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, turpina izskatīt iestāde vai tiesa, kas lietu pieņēmusi izskatīšanai (neatkarīgi no tā, vai iesniegums par zaudējuma atlīdzinājumu iesniegts vienlaikus ar lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā apstrīdēšanu vai pēc galīgā nolēmuma spēkā stāšanās dienas), ievērojot Administratīvā procesa likuma un šā likuma noteikumus.

4. Privātpersonas, kurām atteikts pieņemt iesniegumu par zaudējuma atlīdzinājumu, jo tas iesniegts pēc šā likuma 17. pantā noteikto termiņu beigām, līdz 2013. gada 31. jūlijam var iesniegt atkārtotu iesniegumu par zaudējuma atlīdzinājumu, lūdzot atjaunot nokavēto procesuālo termiņu.

5. Ministru kabinets līdz 2013. gada 31. decembrim izstrādā un iesniedz Saeimai nepieciešamos likumprojektus, lai pilnveidotu valsts nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu privātpersonām.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 18. oktobrī.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 31. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 31.10.2012., Nr.172.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

299. 178L/11 Par Latvijas Republikas valdības un Meksikas Savienoto Valstu valdības konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem un tās Protokolu

1.pants. 2012. gada 20. aprīlī Vašingtonā, Kolumbijas apgabalā, parakstītā Latvijas Republikas valdības un Meksikas Savienoto Valstu valdības konvencija par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem (turpmāk — Konvencija) un tās Protokols ar šo likumu tiek pieņemti un apstiprināti.

2.pants. Konvencijā un tās Protokolā paredzēto saistību izpildi koordinē Finanšu ministrija.

3.pants. Konvencija un tās Protokols stājas spēkā Konvencijas 27.pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4.pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināma Konvencija un tās Protokols latviešu un angļu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 18. oktobrī.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 31. oktobrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 31.10.2012., Nr.172.

LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBAS UN
MEKSIKAS SAVIENOTO VALSTU VALDĪBAS

KONVENCIJA

PAR NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS UN
NODOKĻU NEMAKSĀŠANAS NOVĒRŠANU
ATTIECĪBĀ UZ IENĀKUMA NODOKĻIEM

Latvijas Republikas valdība un Meksikas Savienoto Valstu valdība,

vēloties noslēgt Konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem,

vienojas par tālāk minēto:

1. pants

PERSONAS, UZ KURĀM ATTIECAS KONVENCIJA

Šī Konvencija attiecas uz personām, kuras ir vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.

2. pants

NODOKĻI, UZ KO ATTIECAS KONVENCIJA

1. Šī Konvencija attiecas uz ienākuma nodokļiem, ko uzliek Līgumslēdzējas Valsts labā neatkarīgi no šo nodokļu iekasēšanas veida.

2. Par ienākuma nodokļiem uzskatāmi visi nodokļi, ko uzliek kopējam ienākumam vai ienākuma daļai, tajā skaitā nodokļi, ko uzliek kapitāla pieaugumam no kustamā vai nekustamā īpašuma atsavināšanas.

3. Esošie nodokļi, uz ko attiecas šī Konvencija, konkrēti ir:

a) Latvijā:

(i) uzņēmumu ienākuma nodoklis;

(ii) iedzīvotāju ienākuma nodoklis

(turpmāk "Latvijas nodokļi");

b) Meksikā:

(i) federālais ienākuma nodoklis (*impuesto sobre la renta federal*);

(ii) uzņēmējdarbības vienotās likmes nodoklis (*impuesto empresarial a tasa única*);

(turpmāk "Meksikas nodokļi").

4. Šī Konvencija attiecas arī uz jebkuriem identiskiem vai pēc būtības līdzīgiem nodokļiem,

kas, papildinot vai aizstājot esošos nodokļus, tiek ieviesti pēc šīs Konvencijas parakstīšanas datuma. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes savstarpēji informē viena otru par jebkuriem būtiskiem grozījumiem, kas veikti šo valstu attiecīgajos nodokļu normatīvajos aktos.

3. pants

VISPĀRĪGĀS DEFINĪCIJAS

1. Ja no konteksta nav izsecināms citādi, tad šajā Konvencijā:

- a) termins “Latvija” nozīmē Latvijas Republiku un, lietots ģeogrāfiskā nozīmē, tas apzīmē Latvijas Republikas teritoriju un jebkuru citu Latvijas Republikas teritoriālajiem ūdeņiem piegulošu teritoriju, kurā saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem un starptautiskajām tiesībām var tikt īstenotas Latvijas tiesības uz jūras un zemes dzīlēm un tur esošajiem dabas resursiem;
- b) termins “Meksika” nozīmē Meksikas Savienotās Valstis; lietots ģeogrāfiskā nozīmē, tas ietver Meksikas Savienoto Valstu teritoriju, kā arī Federācijas sastāvdaļas, salas, tajā skaitā pieguļošo ūdeņu rifus un smilšu sēkļus; Gvadalupes (*Guadalupe*) un Reviljahihedo (*Revillagigedo*) salas, kontinentālo šelfu un salu jūras un zemes dzīles, smilšu sēkļus un rifus; teritoriālās jūras un iekšzemes ūdeņus un ārpus tiem, teritorijas pār kurām saskaņā ar starptautiskajām tiesībām Meksika var īstenot tās suverenās tiesības uz jūras dzīļu, zemes dzīļu un virsūdeņu dabas resursu izpēti un izmantošanu, un valsts teritorijas gaisa telpu saskaņā ar starptautiskajās tiesībās vispārpieņemtiem noteikumiem;
- c) termini “Līgumslēdzēja Valsts” un “otra Līgumslēdzēja Valsts” atkarībā no konteksta nozīmē Latviju vai Meksiku;
- d) termins “persona” nozīmē fizisko personu, sabiedrību un jebkuru citu personu apvienību;
- e) termins “sabiedrība” nozīmē jebkuru korporatīvu apvienību vai jebkuru vienību, kas nodokļu uzlikšanas nolūkā tiek uzskatīta par korporatīvu apvienību;
- f) termini “Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums” un “otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums” attiecīgi nozīmē uzņēmumu, ko vada Līgumslēdzējas Valsts rezidents, un uzņēmumu, ko vada otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents;
- g) termins “starptautiskā satiksme” nozīmē jebkurus pārvadājumus ar kuģi vai gaisa kuģi, ko veic Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, izņemot tos gadījumus, kad kuģis vai gaisa kuģis pārvietojas vienīgi otras Līgumslēdzējas Valsts iekšienē;
- h) termins “kompetentā iestāde” nozīmē:
 - (i) Latvijā, Finanšu ministriju vai tās pilnvaroto pārstāvi;
 - (ii) Meksikā, Finanšu un valsts aizdevumu ministriju;
- i) termins “valsts piederīgais” nozīmē:
 - (i) ikvienu fizisku personu, kurai ir Līgumslēdzējas Valsts piederība;
 - (ii) ikvienu juridisku personu, personālsabiedrību vai apvienību, kuras statuss kā tāds izriet no spēkā esošajiem Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem.

2. Līgumslēdzējām Valstīm jebkurā laikā piemērojot šo Konvenciju, visiem tajā nedefinētajiem terminiem ir tāda nozīme, kāda tiem tajā laikā ir attiecīgās valsts normatīvajos aktos attiecībā uz nodokļiem, uz ko attiecas Konvencija, ja vien no konteksta nav izsecināms citādi, turklāt šīs valsts attiecīgajos nodokļu normatīvajos aktos paredzētā nozīme prevalē pār citos šīs valsts normatīvajos aktos paredzēto nozīmi.

4. pants
REZIDENTS

1. Šajā Konvencijā termins “Līgumslēdzējas Valsts rezidents” nozīmē jebkuru personu, kurai saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem uzliek nodokļus, pamatojoties uz tās pastāvīgo dzīvesvietu, rezidenci, vadības atrašanās vietu, dibināšanas vietu vai jebkuru citu līdzīgu kritēriju, un ietver arī attiecīgo valsti un jebkuru tās politiski administratīvo vienību vai pašvaldību. Tomēr šis termins neietver tās personas, kurām šajā valstī nodokļi tiek uzlikti tikai attiecībā uz to ienākumiem no šajā valstī esošajiem peļņas avotiem vai tajā esošo kapitālu.

2. Ja saskaņā ar 1.daļas noteikumiem fiziskā persona ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, tās statuss nosakāms šādi:

- a) šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kurā atrodas tās pastāvīgā dzīvesvieta; ja tās pastāvīgā dzīvesvieta ir abās valstīs, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, ar kuru tai ir ciešākas personiskās un ekonomiskās attiecības (vitālo interešu centrs);
- b) ja nav iespējams noteikt valsti, kurā šai personai ir vitālo interešu centrs, vai arī tai nav pastāvīgas dzīvesvietas nevienā no abām valstīm, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kura ir tās ierastā mītnes zeme;
- c) ja šai personai ierastā mītnes zeme ir abas valstis vai nav neviena no tām, tā tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kuras valsts piederīgais ir šī persona;
- d) ja šī persona ir abu valstu piederīgais vai nav nevienas šīs valsts piederīgais, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes izšķir šo jautājumu, savstarpēji vienojoties.

3. Ja saskaņā ar 1.daļas noteikumiem persona, kas nav fiziskā persona, ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm ir jācenšas atrisināt šo jautājumu savstarpējas vienošanās ceļā un noteikt Konvencijas piemērošanas veidu šādai personai. Ja šāda vienošanās nepastāv, tad Konvencijas piemērošanai minētā persona nav tiesīga pieprasīt jebkuru nodokļu atvieglojumu, ko piešķir saskaņā ar šo Konvenciju.

5. pants
PASTĀVĪGĀ PĀRSTĀVNICĪBA

1. Šajā Konvencijā termins “pastāvīgā pārstāvniecība” nozīmē noteiktu darbības vietu, kur uzņēmums pilnīgi vai daļēji veic uzņēmējdarbību.

2. Termins “pastāvīgā pārstāvniecība” galvenokārt ietver:

- a) vadības atrašanās vietu;
- b) filiāli;
- c) biroju;
- d) fabriku;
- e) darbnīcu, un
- f) šahtu, naftas vai gāzes ieguves vietu, akmeņlauztuves vai jebkuru citu dabas resursu ieguves vietu.

3. Jēdziens “pastāvīgā pārstāvniecība” tāpat arī ietver:

- a) būvlaukumu vai celtniecības, montāžas vai instalācijas projektu vai ar tiem saistītas uzraudzības darbības, bet tikai tad, ja šie būvdarbi, projekts vai darbības turpinās ilgāk par 6 (sešiem) mēnešiem;
- b) Līgumslēdzējā Valstī veiktās darbības saistībā ar šajā valstī esošo jūras un zemes dzīļu un tur esošo dabas resursu izpēti vai izmantošanu, ja šādas darbības tiek veiktas laika posmu vai laika posmus, kas kopumā pārsniedz 90 (deviņdesmit) dienas jebkurā 12 (divpadsmit) mēnešu periodā.

4. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem termins “pastāvīgā pārstāvniecība” neietver:

- a) ēku un iekārtu izmantošanu tikai un vienīgi uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādēm;
- b) uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu krājumus, kas paredzēti tikai un vienīgi uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādēm;
- c) uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu krājumus, kas paredzēti tikai un vienīgi pārstrādei citā uzņēmumā;
- d) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi preču vai izstrādājumu iepirkšanai uzņēmuma vajadzībām vai informācijas vākšanai uzņēmuma vajadzībām;
- e) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi tam, lai veiktu uzņēmuma labā jebkuru citu sagatavošanas vai palīgdarbību;
- f) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi, lai nodarbotos ar a) līdz e) punktā minētajām darbībām jebkādā to kombinācijā, ja darbību kombinācijai kopumā ir sagatavošanas vai palīgdarbības raksturs.

5. Neatkarīgi no 1. un 2. daļas noteikumiem, ja persona, kura nav 6. daļā minētais neatkarīga statusa aģents, darbojas uzņēmuma labā un tai ir piešķirtas pilnvaras Līgumslēdzējā Valstī noslēgt līgumus uzņēmuma vārdā, un tā pastāvīgi izmanto šīs pilnvaras, tad attiecībā uz visām darbībām, ko šāda persona veic uzņēmuma labā, tiek uzskatīts, ka uzņēmumam ir pastāvīgā pārstāvniecība attiecīgajā valstī, izņemot, ja šāda persona veic tikai 4. daļā paredzētās darbības, kuras veicot noteiktā darbības vietā, saskaņā ar minēto daļu nepadara šo noteikto darbības vietu par uzņēmuma pastāvīgo pārstāvniecību.

6. Tiek uzskatīts, ka uzņēmumam nav pastāvīgā pārstāvniecība Līgumslēdzējā Valstī, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību šajā valstī, izmantojot vienīgi brokeri, tirdzniecības aģentu vai jebkuru citu neatkarīga statusa aģentu ar nosacījumu, ka šīs personas veic savu parasto uzņēmējdarbību. Tomēr, ja šāda aģenta darbība pilnīgi vai gandrīz pilnīgi tiek veikta uzņēmuma labā un ja attiecības starp aģentu un uzņēmumu atšķiras no tādām attiecībām, kādas būtu nodibinātas starp neatkarīgām personām, šāds aģents netiek uzskatīts par neatkarīga statusa aģentu šajā daļā minētajā nozīmē. Šajā gadījumā tiek piemēroti 5. daļas noteikumi.

7. Fakts, ka sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, kontrolē sabiedrību, kura ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai kura veic uzņēmējdarbību šajā otrā valstī (izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību vai kādā citā veidā), vai ir pakļauta šādas sabiedrības kontrolei, pats par sevi nenozīmē, ka kāda no šīm sabiedrībām ir otras sabiedrības pastāvīgā pārstāvniecība.

6. pants

IENĀKUMS NO NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA

1. Ienākumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst no nekustamā īpašuma (tajā skaitā ienākumam no lauksaimniecības un mežkopības), kas atrodas otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Terminam “nekustamais īpašums” ir tāda nozīme, kāda tam ir tās Līgumslēdzējas Valsts normatīvajos aktos, kurā atrodas attiecīgais īpašums. Jebkurā gadījumā šis termins ietver īpašumu, kas ir piederīgs nekustamajam īpašumam, tajā skaitā mājlopus un iekārtas, ko izmanto lauksaimniecībā un mežsaimniecībā, tiesības, uz kurām attiecas zemes īpašuma tiesību vispārīgie noteikumi, nekustamā īpašuma lietojumu un tiesības uz mainīgiem vai nemainīgiem maksājumiem kā atlīdzību par derīgo izrakteņu iegulu, dabas atradņu un citu dabas resursu izmantošanu vai tiesībām tos izmantot, tiesības uz jūras un zemes dziļi un to dabas resursu izpēti vai izmantošanas ceļā iegūstamo īpašumu, tajā skaitā tiesības uz līdzdalību vai labuma gūšanu no šāda īpašuma. Kuģi, liellaivas un gaisa kuģi netiek uzskatīti par nekustamo īpašumu.

3. 1. daļas noteikumi tiek piemēroti attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma tiešas

izmantošanas, izīrēšanas vai izmantošanas jebkādā citā veidā, kā arī attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma atsavināšanas.

4. 1. un 3. daļas noteikumi tiek piemēroti arī attiecībā uz ienākumu no uzņēmuma nekustamā īpašuma, kā arī attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma, ko izmanto neatkarīgu individuālo pakalpojumu sniegšanai.

7. pants

UZŅĒMĒJDARBĪBAS PEĻŅA

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma uzņēmējdarbības peļņai tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošu pastāvīgo pārstāvniecību. Ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību minētajā veidā, uzņēmuma uzņēmējdarbības peļņai var uzlikt nodokļus otrā valstī, bet tikai tai peļņas daļai, ko var attiecināt uz šo pastāvīgo pārstāvniecību. Tomēr peļņa, kas gūta par tādu preču vai izstrādājumu pārdošanu, kas ir tādi paši vai līdzīgi tiem, kas tiek pārdoti, izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību, var tikt uzskatīta par attiecināmu uz šo pastāvīgo pārstāvniecību, ja ir noskaidrots, ka minētā pārdošana ir tikusi organizēta tādā veidā, lai izvairītos no nodokļu maksāšanas valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība.

2. Saskaņā ar 3. daļas noteikumiem, ja Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, katrā Līgumslēdzējā Valstī uz šo pastāvīgo pārstāvniecību attiecināms tāds peļņas apmērs, kādu tā varētu gūt, ja tā būtu nodalīts un atsevišķs uzņēmums, kas veic tādu pašu vai līdzīgu uzņēmējdarbību tādos pašos vai līdzīgos apstākļos, un pilnīgi neatkarīgi veiktu darījumus ar uzņēmumu, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir.

3. Nosakot pastāvīgās pārstāvniecības peļņu, tiek atļauts atskaitīt izdevumus, kas radušies pastāvīgās pārstāvniecības vajadzībām tās atrašanās valstī vai citur, tajā skaitā operatīvos un vispārējos administratīvos izdevumus. Tomēr šādi atskaitījumi nav atļauti attiecībā uz maksājumiem (citādiem kā faktisko izdevumu atmaksa), ko pastāvīgā pārstāvniecība izmaksā galvenajam uzņēmumam vai kādam citam šī uzņēmuma birojam kā autoratlīdzību, atalgojumu vai cita veida līdzīgus maksājumus par patentu vai citu tiesību izmantošanu, vai kā komisijas maksu par vadības vai īpašu pakalpojumu sniegšanu, vai, izņemot banku pakalpojumu uzņēmuma gadījumus, kā procentu maksājumus par naudas summām, kuras ir aizdotas pastāvīgajai pārstāvniecībai. Tāpat, nosakot pastāvīgās pārstāvniecības peļņu, netiek ņemtas vērā summas (citādas kā faktisko izdevumu atmaksa), ko pastāvīgā pārstāvniecība saņem no galvenā uzņēmuma vai kāda cita tā biroja kā autoratlīdzību, atalgojumu, vai cita veida līdzīgus maksājumus par patentu vai citu tiesību izmantošanu, vai kā komisijas maksu par vadības vai īpašu pakalpojumu sniegšanu, vai, izņemot banku pakalpojumu uzņēmuma gadījumus, procentu maksājumus par naudas summām, kuras ir aizdotas galvenajam uzņēmumam vai kādam citam no tā birojiem.

4. Ja Līgumslēdzējā Valstī peļņu, kas attiecināma uz pastāvīgo pārstāvniecību, nosaka, sadalot uzņēmuma kopīgo peļņu proporcionāli starp tā struktūrvienībām, 2. daļa neaizliedz Līgumslēdzējai Valstij kā parasti pēc šī principa noteikt peļņas daļu, kurai uzliek nodokļus; izmantotajai sadales metodei tomēr jābūt tādai, lai rezultāts atbilstu šajā pantā ietvertajiem principiem.

5. Uz pastāvīgo pārstāvniecību netiek attiecināta peļņa tikai tāpēc vien, ka tā ir iegādājusies preces vai izstrādājumus uzņēmuma, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir, vajadzībām.

6. Lai piemērotu iepriekšējo daļu noteikumus, peļņu, ko attiecinā uz pastāvīgo pārstāvniecību, katru gadu nosaka ar vienu un to pašu metodi, izņemot, ja ir pietiekams iemesls rīkoties citādi.

7. Ja peļņā ir ietverti citos šīs Konvencijas pantos atsevišķi aplūkoti ienākuma veidi, šī panta noteikumi neietekmē šo citu pantu noteikumus.

8. pants

KUĢNIECĪBA UN GAISA TRANSPORTS

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē uzliek nodokļus tikai šajā valstī.

2. 1. daļā minētā peļņa neietver no viesnīcu vai pārvadāšanas darbībām gūto peļņu, kas nav kuģu vai gaisa kuģu izmantošana starptautiskajā satiksmē.

3. Šī panta piemērošanai peļņa no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē ietver:

- a) peļņu no kuģu vai gaisa kuģu iznomāšanas bez apkalpes un apgādes; vai
- b) peļņu no konteineru (tajā skaitā treileru un līdzīgu konteineru pārvadāšanas iekārtu) lietošanas, uzturēšanas vai iznomāšanas preču vai izstrādājumu pārvadāšanai;

ja, šādas darbības, atkarībā no apstākļiem, notiek papildus uzņēmuma kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai starptautiskā satiksmē.

4. 1. daļas noteikumi attiecas arī uz peļņu no piedalīšanās pulā, kopējā uzņēmējdarbībā vai starptautiskās satiksmes transporta aģentūrā.

9. pants

SAISTĪTIE UZŅĒMUMI

1. Ja:

- a) Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums tieši vai netieši piedalās otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai arī tam pieder daļa no šī uzņēmuma kapitāla; vai
- b) vienas un tās pašas personas tieši vai netieši piedalās Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma un otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai arī tām pieder daļa no šo uzņēmumu kapitāla,

un jebkurā no šiem gadījumiem šo divu uzņēmumu komerciālās vai finanšu attiecības tiek veidotas vai nodibinātas pēc noteikumiem, kas atšķiras no tiem noteikumiem, kuri būtu spēkā starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad jebkura peļņa, ko gūtu viens no uzņēmumiem, bet iepriekšminēto noteikumu ietekmē nav guvis, var tikt iekļauta šī uzņēmuma peļņā, un tai var atbilstoši uzlikt nodokļus.

2. Ja Līgumslēdzēja Valsts iekļauj šīs valsts uzņēmuma peļņā un attiecīgi uzliek nodokļus tai peļņai, attiecībā uz kuru otrā valstī otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumam ir uzlikts nodoklis, un šī iekļautā peļņa ir tāda peļņa, kuru būtu guvis pirmās Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, ja attiecības starp šiem diviem uzņēmumiem būtu bijušas tādas, kādas pastāvētu starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad otra valsts veic atbilstošas korekcijas attiecībā uz nodokļa lielumu, kāds tiek uzlikts šai peļņai otrā valstī. Nosakot šīs korekcijas, ņem vērā citus šīs Konvencijas noteikumus un, ja nepieciešams, rīko Līgumslēdzēju Valstu kompetento iestāžu konsultācijas.

10. pants

DIVIDENDES

1. Dividendēm, ko sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šīm dividendēm var uzlikt nodokļus arī atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir sabiedrība, kas izmaksā dividendes, bet, ja šo dividenžu patiesā labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt:

- a) 5 procentus no dividenžu kopapjoma, ja dividenžu patiesā labuma guvējs ir

sabiedrība (kas nav personālsabiedrība), kura tieši pārvalda vismaz 10 procentus tās sabiedrības kapitāla, kura izmaksā dividendes;

b) 10 procentus no dividendžu kopapjoma visos pārējos gadījumos.

Šīs daļas noteikumi neietekmē nodokļu uzlikšanu sabiedrības peļņai, no kuras izmaksā dividendes.

3. Termins “dividendes” šajā pantā nozīmē ienākumu no akcijām vai citām no parādu saistībām neizrietošām tiesībām piedalīties sabiedrības peļņas sadalē, kā arī ienākumu no citām korporatīvajām tiesībām un citu ienākumu, uz ko saskaņā ar tās valsts normatīvajiem aktiem, kuras rezidents ir sabiedrība, kas veic peļņas sadali, attiecas tāds pats nodokļu uzlikšanas režīms kā uz ienākumu no akcijām.

4. 1. un 2.daļas noteikumus nepiemēro, ja dividendžu patiesā labuma guvējs, kurš ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir dividendes izmaksājošā sabiedrība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

5. Ja sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, gūst peļņu vai ienākumu otrā Līgumslēdzējā Valstī, šī otra valsts nedrīkst nedz uzlikt jebkādus nodokļus šīs sabiedrības izmaksātajām dividendēm, izņemot, ja dividendes tiek izmaksātas otras valsts rezidentam vai ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi šajā otrā valstī; nedz arī uzlikt nodokli sabiedrības nesadalītajai peļņai pat tad, ja izmaksātas dividendes vai nesadalītā peļņa pilnīgi vai daļēji sastāv no otrā valstī gūtās peļņas vai ienākuma.

11. pants

PROCENTI

1. Procentiem, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un tiek izmaksāti otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šiem procentiem var uzlikt nodokļus arī atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tie rodas, bet, ja šo procentu patiesā labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tad nodoklis nedrīkst pārsniegt:

- a) 5 procentus no procentu kopapjoma, kas tiek maksāti bankām un ko izmaksā bankas;
- b) 10 procentus no procentu kopapjoma visos pārējos gadījumos.

3. Neatkarīgi no 2. daļas noteikumiem, 1. daļā minētajiem procentiem tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir patiesā labuma guvējs, ja:

- a) patiesā labuma guvējs ir Līgumslēdzēja Valsts, tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība, vai Līgumslēdzējas Valsts centrālā banka;
- b) procentus izmaksā jebkura no a) punktā minētajām vienībām;
- c) patiesā labuma guvējs ir atzīts pensiju fonds ar noteikumu, ka tā ienākums kopumā ir atbrīvots no nodokļiem šajā valstī;
- d) procenti rodas Latvijā un tiek maksāti par Meksikas Bankas (*Banco de México*), Nacionālās ārējās tirdzniecības bankas (*Banco Nacional de Comercio Exterior, S.N.C.*), Nacionālās finanšu institūcijas (*Nacional Financiera, S.N.C.*) vai Nacionālās sabiedrisko darbu un pakalpojumu bankas (*Banco Nacional de Obras y Servicios Públicos, S.N.C.*), vai jebkuras citas institūcijas, par kuru laika gaitā varētu tikt panākta vienošanās starp Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm, izsniegtajiem, garantētajiem vai apdrošinātajiem aizdevumiem; vai
- e) procenti rodas Meksikā un tiek maksāti par Latvijas Bankas, Latvijas Hipotēku un

zemes bankas, vai jebkuras citas institūcijas, par kuru laika gaitā varētu tikt panākta vienošanās starp Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm, izsniegtajiem, garantētajiem vai apdrošinātajiem aizdevumiem.

4. Šajā pantā termins “procenti” nozīmē ienākumu no jebkāda veida parāda prasībām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav nodrošinātas ar hipotēku un vai tām ir vai nav tiesības piedalīties parādnieka peļņas sadalē, un it īpaši ienākumu no valdības vērtspapīriem un ienākumu no obligācijām vai parādzīmēm, tajā skaitā prēmijas un balvas, kas piederīgas šiem vērtspapīriem, obligācijām vai parādzīmēm, kā arī jebkādu citu ienākumu, kas Līgumslēdzējas Valsts, kurā ienākums rodas, normatīvajos aktos tiek uzskatīts par ienākumu no naudas aizdošanas. Termins “procenti” neietver jebkādu ienākumu, kas saskaņā ar 10.panta 3.daļas noteikumiem tiek uzskatīts par dividendēm.

5. 1., 2. un 3. daļas noteikumi netiek piemēroti, ja procentu patiesā labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā šie procenti rodas, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un parāda prasības, uz kuru pamata tiek maksāti procenti, ir faktiski saistītas ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

6. Ja procentu maksātājs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzskatīts, ka procenti rodas šajā valstī. Tomēr, ja persona, kura izmaksā procentus, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Valstī esošo pastāvīgo pārstāvniecību vai tur izvietoto pastāvīgo bāzi, sakarā ar ko radušās parādu saistības, par kurām tiek maksāti procenti, un ja šos procentus izmaksā (sedz) pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, tiek uzskatīts, ka šie procenti rodas tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze.

7. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp procentu maksātāju un procentu patiesā labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, procentu summa jebkādu iemeslu dēļ pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties procentu maksātājs un procentu patiesā labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šādā gadījumā maksājumu daļai, kas pārsniedz šo summu, nodokļus uzliek atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šīs Konvencijas pārējos noteikumus.

12. pants

AUTORATLĪDZĪBA

1. Autoratlīdzībai, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un ko izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šādai autoratlīdzībai var arī uzlikt nodokļus atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tā rodas, bet, ja autoratlīdzības patiesā labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt 10 procentus no autoratlīdzības kopapjoma.

3. Termins “autoratlīdzība” šajā pantā nozīmē jebkāda veida maksājumus, ko saņem kā kompensāciju par:

- a) jebkura patenta, preču zīmes, dizaina vai parauga, plāna, slepenas formulas vai procesa izmantošanu vai par tiesībām to izmantot;
- b) jebkuras rūpnieciskās, komerciālās vai zinātniskās iekārtas izmantošanu vai par tiesībām to izmantot;
- c) informācijas attiecībā uz rūpniecisko, komerciālo vai zinātnisko pieredzi sniegšanu;
- d) jebkura literāra, mākslas vai zinātniska darba, tajā skaitā kinofilmu un filmu vai ierakstu televīzijas vai radio pārraidēs, izmantošanu vai par tiesībām to izmantot.

4. un 2. daļas noteikumi netiek piemēroti, ja autoratlīdzības patiesā labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā rodas autoratlīdzība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek maksāta autoratlīdzība, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

5. Ja autoratlīdzības maksātājs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība rodas šajā valstī. Tomēr, ja persona, kas izmaksā autoratlīdzību, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Valstī esošo pastāvīgo pārstāvniecību vai tur izvietoto pastāvīgo bāzi, sakarā ar ko radies pienākums izmaksāt autoratlīdzību, un ja šo autoratlīdzību izmaksā (sedz) šī pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība rodas tajā valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze.

6. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp autoratlīdzības maksātāju un autoratlīdzības patiesā labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, autoratlīdzības summa jebkādu iemeslu dēļ pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties maksātājs un patiesā labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šajā gadījumā maksājuma daļai, kas pārsniedz šo summu, tiek uzlikti nodokļi atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šīs Konvencijas pārējos noteikumus.

13. pants

KAPITĀLA PIEAUGUMS

1. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst, atsavinot 6. pantā minēto otrā Līgumslēdzējā Valstī esošo nekustamo īpašumu, var uzlikt nodokļus šajā otrā Līgumslēdzējā Valstī.

2. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst, atsavinot akcijas vai pielīdzināmu līdzdalību, kas vairāk nekā 50 procentus no to vērtības tieši vai netieši gūst no otrā Līgumslēdzējā Valstī esošā nekustamā īpašuma, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

3. Papildus kapitāla pieaugumam, kam uzliek nodokļus saskaņā ar šī panta iepriekšējo daļu noteikumiem, kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst, atsavinot pamatkapitālu, līdzdalību vai citas tiesības uz uzņēmuma, kas ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, kapitālu, var uzlikt nodokļus šajā otrā Līgumslēdzējā Valstī. Tomēr nodoklis nedrīkst pārsniegt 20 procentus no apliekamā kapitāla pieauguma.

4. Kapitāla pieaugumam, kas gūts, atsavinot kustamo īpašumu, kas ir daļa no Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgās pārstāvniecības uzņēmējdarbības īpašuma otrā Līgumslēdzējā Valstī, vai atsavinot kustamo īpašumu, kas ir piederīgs Līgumslēdzējas Valsts rezidenta pastāvīgajai bāzei otrā Līgumslēdzējā Valstī, kas izveidota neatkarīgu individuālo pakalpojumu sniegšanai, tajā skaitā kapitāla pieaugumam no šādas pastāvīgās pārstāvniecības atsavināšanas (atsevišķi vai kopā ar visu uzņēmumu) vai šādas pastāvīgās bāzes atsavināšanas, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

5. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, kas izmanto starptautiskajā satiksmē kuģus vai gaisa kuģus, gūst atsavinot starptautiskajā satiksmē izmantotus kuģus vai gaisa kuģus vai kustamo īpašumu, kas ir piederīgs šādu kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

6. Kapitāla pieaugumam no jebkura tāda īpašuma atsavināšanas, kas nav minēts šī panta iepriekšējās daļās, tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir šī īpašuma atsavinātājs.

7. Šī panta 3.daļas piemērošanai, kapitāla pieaugumam no sabiedrības, kas ir vienas Līgumslēdzējas Valsts rezidents, akciju atsavināšanas, tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja akciju atsavināšana notiek starp vienas un tās pašas sabiedrību grupas dalībniekiem, tik

lielā mērā, kādā atsavinātāja saņemtā atlīdzība sastāv no saņēmējas akcijām vai citām tiesībām uz saņēmējas kapitālu vai citas tādas sabiedrības akcijām vai citām tiesībām uz kapitālu, kurai tieši vai netieši pieder vismaz 80 procenti balsstiesību saņēmējā sabiedrībā un no tās vērības, un kura ir vienas Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai tādas valsts rezidents, ar kuru Meksikai ir plašs informācijas apmaiņas līgums, kas atbilst Administratīvo nodokļu noteikumu (*Resolución Miscelánea Fiscal*) 10. pielikumam, bet tikai tad, ja ir izpildīti sekojoši noteikumi:

- a) saņēmēja ir sabiedrība – vienas Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai tādas valsts rezidents, ar kuru Meksikai ir plašs informācijas apmaiņas līgums, kas atbilst Administratīvo nodokļu noteikumu (*Resolución Miscelánea Fiscal*) 10. pielikumam;
- b) atsavinātājam vai saņēmējam pirms un tieši pēc nodošanas tieši vai netieši pieder vismaz 80 procenti balsstiesību otrā sabiedrībā un no tās vērības, vai sabiedrībai, kas ir vienas Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai tādas valsts rezidents, ar kuru Meksikai ir plašs informācijas apmaiņas līgums, kas atbilst Administratīvo nodokļu noteikumu (*Resolución Miscelánea Fiscal*) 10. pielikumam, tieši vai netieši pieder (izmantojot sabiedrības, kas ir vienas minētās valsts rezidenti) vismaz 80 procenti balsstiesību katrā no tām un no katras to vērības; un
- c) nosakot kapitāla pieaugumu jebkuram vēlākām darbībām:
 - (i) akciju sākotnējā vērtība saņēmējam tiek noteikta balstoties uz vērtību, kāda bija atsavinātājam, to palielinot par jebkuru saņemto naudu vai citu atlīdzību, kas nav akcijas vai citas tiesības; vai
 - (ii) kapitāla pieaugums tiek noteikts izmantojot citu metodi, kas būtībā dod tādu pašu rezultātu.

Neatkarīgi no iepriekš minētā, ja tiek saņemta nauda vai cita atlīdzība, kas nav akcijas vai citas tiesības, kapitāla pieauguma summai (tikai tai saņemtajai naudas vai citas atlīdzības summai, kas nav akcijas vai citas tiesības) var uzlikt nodokļus tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir atsavināto akciju sabiedrība.

14. pants

NEATKARĪGIE INDIVIDUĀLIE PAKALPOJUMI

1. Līgumslēdzējas Valsts rezidenta – fiziskās personas ienākumam, kas gūts, sniedzot profesionālus pakalpojumus vai veicot cita veida neatkarīgu darbību, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot, ja šī persona savas darbības vajadzībām izmanto tai regulāri pieejamu pastāvīgo bāzi otrā Līgumslēdzējā Valstī. Ja tiek izmantota šāda pastāvīgā bāze, ienākumam var uzlikt nodokļus arī otrā valstī, bet tikai tik lielā mērā, kādā tas ir attiecināms uz šo pastāvīgo bāzi. Šī panta piemērošanai, ja Līgumslēdzējas Valsts rezidents – fiziskā persona uzturas otrā Līgumslēdzējā Valstī laika posmu vai laika posmus, kas kopumā pārsniedz 183 (simt astoņdesmit trīs) dienas jebkurā 12 (divpadsmit) mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā, tiek uzskatīts, ka šī persona izmanto tai regulāri pieejamu pastāvīgo bāzi otrā valstī, un ienākums, kas gūts par otrā valstī veiktajām iepriekšminētajām darbībām, tiek attiecināts uz šo pastāvīgo bāzi.

2. Termins “profesionālie pakalpojumi” īpaši ietver neatkarīgu zinātnisko, literāro, māksliniecisko, izglītojošo vai pedagoģisko darbību, kā arī ārsta, jurista, inženiera, arhitekta, zobārsta un grāmatveža neatkarīgu darbību.

15. pants

ATKARĪGIE INDIVIDUĀLIE PAKALPOJUMI

1. Saskaņā ar 16., 18. un 19. panta noteikumiem darba algai, samaksai un citai līdzīga veida atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, ja vien algotais darbs netiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī. Ja algotais darbs tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, par to saņemtajai atlīdzībai var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Neatkarīgi no 1. daļas noteikumiem, atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, kas tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, tiek uzlikti nodokļi tikai pirmajā minētajā Līgumslēdzējā Valstī, ja:

- a) atlīdzības saņēmējs ir atradies otrā valstī laika posmu vai laika posmus, kas kopumā nepārsniedz 183 (simt astoņdesmit trīs) dienas jebkurā 12 (divpadsmit) mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā, un
- b) atlīdzību maksā darba devējs, kas nav otras valsts rezidents, vai cita persona tāda darba devēja vārdā, un
- c) atlīdzību neizmaksā (nesedz) pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, ko darba devējs izmanto otrā valstī.

3. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem, atlīdzībai, ko saņem par algotu darbu, kas tiek veikts uz Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma starptautiskajā satiksmē izmantota kuģa vai gaisa kuģa, var uzlikt nodokļus šajā valstī.

16. pants

DIREKTORU ATALGOJUMS

Direktoru atalgojumam un citiem līdzīgiem maksājumiem, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā direktoru padomes vai jebkuras citas līdzīgas institūcijas loceklis sabiedrībā, kas ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

17. pants

MĀKSLINIEKI UN SPORTISTI

1. Neatkarīgi no 14. un 15. panta noteikumiem ienākumam, ko gūst Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā izpildītājmākslinieks, piemēram, teātra, kino, radio vai televīzijas mākslinieks, vai mūziķis, vai arī kā sportists par savu individuālo darbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī. Ienākumam, ko gūst izpildītājmākslinieks vai sportists, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, par šī rezidenta individuālo darbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kas saistīta ar šī rezidenta kā izpildītājmākslinieka vai sportista reputāciju, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Ja izpildītājmākslinieka vai sportista ienākums par viņa individuālo darbību attiecīgajā jomā tiek maksāts nevis pašam izpildītājmāksliniekam vai sportistam, bet citai personai, šādam ienākumam neatkarīgi no 7., 14. un 15. panta noteikumiem var uzlikt nodokļus tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tiek veikta izpildītājmākslinieka vai sportista darbība.

3. 1. un 2. daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, ko izpildītājmākslinieks vai sportists guvis par Līgumslēdzējā Valstī veiktu darbību, ja šis valsts apmeklējums pilnībā vai galvenokārt tiek finansēts no vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu vai pašvaldību publiskā finansējuma līdzekļiem. Šajā gadījumā ienākumam tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir izpildītājmākslinieks vai sportists.

18. pants

PENSIJAS

1. Saskaņā ar 19. panta 2. daļas noteikumiem pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents par iepriekš veikto algoto darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

2. Neatkarīgi no šī panta 1. daļas un 19. panta 2. daļas noteikumiem pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, kas tiek maksāta saskaņā ar Līgumslēdzējas Valsts sociālās apdrošināšanas sistēmu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

19. pants

VALSTS DIENESTS

1. a) Darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai, kas nav pensija un ko fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība par šai valstij vai vienībai, vai pašvaldībai sniegtajiem pakalpojumiem, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.
- b) Tomēr šādai darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja pakalpojumi ir sniegti šajā valstī un šī fiziskā persona ir tāds šīs valsts rezidents, kas:
 - (i) ir šīs valsts piederīgais; vai
 - (ii) nav kļuvis par šīs valsts rezidentu tikai un vienīgi, lai sniegtu šos pakalpojumus.
2. a) Neatkarīgi no 1. daļas noteikumiem pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, ko fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība, vai kas tiek izmaksāta no to izveidotajiem fondiem par pakalpojumiem, ko šī persona sniegusi šai valstij vai vienībai vai pašvaldībai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.
- b) Tomēr šādai pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja šī fiziskā persona ir šīs valsts rezidents un valsts piederīgais.
3. 15., 16., 17. un 18.panta noteikumus piemēro darba algai, samaksai, pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, kuru izmaksā par pakalpojumiem, kas sniegti saistībā ar Līgumslēdzējas Valsts vai tās politiski administratīvās vienības vai pašvaldības veikto uzņēmējdarbību.

20. pants

STUDENTI

Maksājumiem, ko uzturēšanās, studiju vai stažēšanās vajadzībām saņem students, māceklis vai stažieris, kurš ir vai tieši pirms ierašanās Līgumslēdzējā Valstī bija otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents un kurš pirmajā minētajā valstī ir ieradies vienīgi studiju vai stažēšanās nolūkā, šajā valstī netiek uzlikti nodokļi, ja šādi maksājumi ir no avotiem, kas neatrodas šajā valstī.

21. pants

CITI IENĀKUMI

1. Citiem Līgumslēdzējas Valsts rezidenta ienākumiem, kas nav atrunāti šīs Konvencijas iepriekšējos pantos, neatkarīgi no to rašanās vietas, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī. Tomēr šādiem citiem ienākumiem, kas rodas otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus arī šajā otrā valstī.

2. 1. daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, kas nav ienākums no 6. panta 2. daļā definētā nekustamā īpašuma, ja šī ienākuma saņēmējs, kurš ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tur izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek saņemts šis ienākums, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

22. pants

NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS NOVĒRŠANA

1. Latvijā nodokļu dubultā uzlikšana tiek novērsta šādi:
 - a) Ja Latvijas rezidents gūst ienākumu, kam saskaņā ar šo Konvenciju var uzlikt

nodokļus Meksikā, tad, ja vien tās nacionālajos normatīvajos aktos netiek paredzēti labvēlīgāki noteikumi, Latvija atļauj samazināt šī rezidenta ienākuma nodokli par summu, kas ir vienāda ar Meksikā samaksāto ienākuma nodokli.

Šie samazinājumi tomēr nedrīkst pārsniegt tādu ienākuma nodokļa daļu, kāda ir aprēķināta Latvijā pirms šī samazinājuma piemērošanas un kas ir attiecināma uz ienākumu, kam var uzlikt nodokļus Meksikā.

- b) Lai piemērotu a) punktu, ja sabiedrība – Latvijas rezidents, saņem dividendes no sabiedrības – Meksikas rezidenta, kurā tai pieder vismaz 10 procenti akciju ar pilnām balsstiesībām, tad Meksikā samaksātajā nodoklī tiek ietverts ne tikai par dividendēm samaksātais nodoklis, bet arī atbilstoša daļa no nodokļa, kas samaksāts par sabiedrības peļņu, no kuras tika maksātas dividendes.

2. Saskaņā ar Meksikas normatīvo aktu noteikumiem un ievērojot to ierobežojumus, kas laika gaitā var tikt grozīti, negrozot to vispārējos principus, Meksika atļauj tās rezidentiem piemērot kredīta metodi attiecībā uz Meksikas nodokļiem:

- a) par Latvijā samaksāto nodokli no ienākuma, kas radies Latvijā, šai summai nepārsniedzot Meksikā maksājamo nodokli par šādu ienākumu; un
- b) sabiedrības, kurai pieder vismaz 10 procenti akciju sabiedrībā, kas ir Latvijas rezidents, un no kuras pirmā minētā sabiedrība saņem dividendes, gadījumā par izmaksātājas sabiedrības Latvijā samaksāto nodokli par peļņas daļu, no kuras tika maksātas dividendes.

3. Ja saskaņā ar jebkuru no šīs Konvencijas noteikumiem Līgumslēdzējas Valsts rezidenta gūtais ienākums ir atbrīvots no nodokļiem šajā valstī, tad aprēķinot nodokļa summu par šī rezidenta pārējo ienākumu, šī valsts var ņemt vērā atbrīvoto ienākumu.

23. pants

DISKRIMINĀCIJAS NEPIEĻAUŠANA

1. Uz Līgumslēdzējas Valsts piederīgajiem otrā Līgumslēdzējā Valstī nav attiecināma nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas prasības, kas ir citādākas vai apgrūtinošākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas prasības, kuras tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz šīs otras valsts piederīgajiem. Šis noteikums neatkarīgi no 1. panta noteikumiem attiecas arī uz personām, kuras nav vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.

2. Uz bezvalstniekiem – Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem nevienā no Līgumslēdzējām Valstīm neattiecas nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas prasības, kas ir citādākas vai apgrūtinošākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas prasības, kuras tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz attiecīgās valsts piederīgajiem.

3. Nodokļu uzlikšana Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgajai pārstāvniecībai otrā Līgumslēdzējā Valstī nevar būt nelabvēlīgāka nekā nodokļu uzlikšana šīs otras valsts uzņēmumiem, kas veic tādu pašu darbību. Šo noteikumu nedrīkst iztulkot tā, ka tas uzliek Līgumslēdzējai Valstij pienākumu piešķirt otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem jebkādu personisku atvieglojumu, atlaidi un samazinājumu attiecībā uz nodokļu uzlikšanu, kādus šī valsts piešķir tās rezidentiem, ņemot vērā viņu civilstāvokli vai ģimenes saistības.

4. Izņemot gadījumus, kad piemērojami 9. panta 1. daļas, 11. panta 7. daļas vai 12. panta 6. daļas noteikumi, procenti, autoratlīdzība un citi maksājumi, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, nosakot šī uzņēmuma ar nodokli apliekamo peļņu, ir jāatskaita pēc tādiem pašiem noteikumiem kā tad, ja tie tiktu izmaksāti pirmās minētās valsts rezidentam.

5. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumus, kuru kapitāls pilnīgi vai daļēji, tieši vai netieši pieder vienam vai vairākiem otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem vai to tieši vai netieši kontrolē minētie rezidenti, pirmajā minētajā valstī nevar pakļaut jebkādai nodokļu uzlikšanai vai jebkādām

ar to saistītām prasībām, kas atšķiras no nodokļu uzlikšanas un ar to saistītām prasībām, kurām tiek vai var tikt pakļauti līdzīgi pirmās minētās valsts uzņēmumi, vai kuras ir apgrūtinošākas par tām.

6. Šī panta noteikumi neatkarīgi no 2. panta noteikumiem attiecas uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem.

24. pants

SAVSTARPĒJAS SASKAŅOŠANAS PROCEDŪRA

1. Ja persona uzskata, ka vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rīcība attiecībā uz šo personu izraisa vai izraisīs nodokļu uzlikšanu, kas neatbilst šīs Konvencijas noteikumiem, šī persona var neatkarīgi no šo valstu nacionālajos normatīvajos aktos paredzētajiem tiesiskajiem līdzekļiem iesniegt sūdzību izskatīšanai tās Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei, kuras rezidents ir šī persona, vai arī, ja sūdzība attiecas uz 23. panta 1. daļu – tās Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei, kuras valsts piederīgais ir šī persona. Sūdzība iesniedzama izskatīšanai 3 (triju) gadu laikā pēc pirmā paziņojuma par rīcību, kas izraisījusi šīs Konvencijas noteikumiem neatbilstošu nodokļu uzlikšanu.

2. Ja kompetentā iestāde sūdzību uzskata par pamatotu un pati nespēj panākt apmierinošu risinājumu, tā cenšas savstarpēji vienoties ar otras Līgumslēdzējas Valsts kompetento iestādi, lai novērstu šai Konvencijai neatbilstošu nodokļu uzlikšanu, ar nosacījumu, ka otras Līgumslēdzējas valsts kompetentajai iestādei par šo lietu ir paziņots 4,5 (četrus ar pusi) gadu laikā no samaksas vai deklarācijas aizpildīšanas datuma šajā otrā valstī, izvēloties vēlāko datumu. Šajā gadījumā, jebkura panāktā vienošanās ir jāizpilda 10 (desmit) gadu laikā no samaksas vai deklarācijas aizpildīšanas datuma šajā otrā valstī, izvēloties vēlāko datumu, vai arī ilgākā periodā, ja to atļauj otras valsts nacionālie normatīvie akti.

3. Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm ir jācenšas savstarpējas vienošanās ceļā atrisināt jebkurus sarežģījumus vai novērst šaubas, kas var rasties, interpretējot vai piemērojot šo Konvenciju. Tās var arī savstarpēji konsultēties, lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu šajā Konvencijā neparedzētos gadījumos.

4. Lai panāktu vienošanos iepriekšējās daļās minētajos jautājumos, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes var tieši sazināties viena ar otru.

25. pants

INFORMĀCIJAS APMAIŅA

1. Līgumslēdzēju Valstu kompetentām iestādēm ir jāveic informācijas apmaiņa, kas ir paredzami svarīga šīs Konvencijas noteikumu izpildīšanai vai nacionālo normatīvo aktu administrēšanai vai prasību izpildei attiecībā uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem, kas uzlikti Līgumslēdzējas Valsts, tās politiski administratīvās vienības vai pašvaldības labā, tiktāl, ciktāl šāda nodokļu uzlikšana nav pretrunā ar Konvenciju. Konvencijas 1. un 2. pants neierobežo informācijas apmaiņu. Jebkura informācija, ko saņem Līgumslēdzēja Valsts, ir jāuzskata par tikpat slepenu kā informācija, kas tiek iegūta saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem un var tikt izpausta tikai tām personām vai institūcijām (tajā skaitā tiesām un administratīvajām iestādēm), kas ir iesaistītas pirmajā teikumā minēto nodokļu aprēķināšanā vai iekasēšanā, piespiedu līdzekļu lietošanā vai lietu iztiesāšanā, apelāciju izskatīšanā attiecībā uz pirmajā teikumā minētajiem nodokļiem vai iepriekšminētā uzraudzībā. Šīm personām vai institūcijām šī informācija jāizmanto vienīgi iepriekšminētajos nolūkos. Tās drīkst izpaust šo informāciju atklātās tiesas sēdēs vai tiesas nolēmumos.

2. Nekādā gadījumā 1. daļas noteikumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie uzliktu Līgumslēdzējai Valstij pienākumu:

- a) veikt administratīvos pasākumus, kas neatbilst vienas vai otras Līgumslēdzējas

- Valsts normatīvajiem aktiem un administratīvajai praksei;
- b) sniegt informāciju, kas nav pieejama saskaņā ar vienas vai otras Līgumslēdzēja Valsts normatīvajiem aktiem vai parasti piemērojamo administratīvo praksi;
 - c) sniegt informāciju, kas var atklāt jebkuru tirdzniecības, uzņēmējdarbības, rūpniecisko, komerciālo vai profesionālo noslēpumu vai darījuma procesu, vai arī sniegt informāciju, kuras izpaušana būtu pretrunā ar sabiedrisko kārtību (*ordre public*).

26. pants

DIPLOMĀTISKO MISIJU UN KONSULĀRO PĀRSTĀVNICĪBU PERSONĀLS

Nekas šajā Konvencijā neietekmē diplomātisko misiju vai konsulāro pārstāvniecību personāla fiskālās privilēģijas, kuras tam piemērojamas saskaņā ar starptautisko tiesību vispārējiem noteikumiem vai īpašu nolīgumu noteikumiem.

27. pants

STĀŠANĀS SPĒKĀ

1. Katra Līgumslēdzēja Valsts pa diplomātiskajiem kanāliem informē otru par to, ka ir izpildītas tās normatīvajos aktos noteiktās procedūras, lai šī Konvencija stātos spēkā.

2. Šī Konvencija stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc pēdējā minētā paziņojuma datuma, kas ir minēts 1. daļā, un tās noteikumi abās Līgumslēdzējās Valstīs tiek piemēroti:

- a) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – ienākumam, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā šī Konvencija stājas spēkā;
- b) attiecībā uz pārējiem nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā šī Konvencija stājas spēkā.

28. pants

DARBĪBAS IZBEIGŠANA

Šī Konvencija ir spēkā tik ilgi, kamēr viena Līgumslēdzēja Valsts tās darbību izbeidz. Katra Līgumslēdzēja Valsts var izbeigt šīs Konvencijas darbību, paejot piecu gadu periodam pēc Konvencijas stāšanās spēkā datuma, pa diplomātiskajiem kanāliem iesniedzot rakstisku paziņojumu par izbeigšanu vismaz 6 (sešus) mēnešus pirms jebkura kalendārā gada beigām. Šajā gadījumā Konvencijas darbība abās Līgumslēdzējās Valstīs tiek izbeigta:

- a) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – ienākumam, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā ir iesniegts paziņojums;
- b) attiecībā uz pārējiem nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā ir iesniegts paziņojums.

To apliecinot, būdami pienācīgi pilnvaroti, šo Konvenciju ir parakstījuši.

Sastādīta Vašingtonā, Kolumbijas apgabalā, divos eksemplāros divi tūkstoši divpadsmitā gada divdesmitajā aprīlī, latviešu, spāņu un angļu valodā, visi teksti ir vienlīdz autentiski. Atšķirīgas interpretācijas gadījumā noteicošais ir teksts angļu valodā.

**Latvijas Republikas
valdības vārdā**

**Andris Vilks
Finanšu ministrs**

**Meksikas Savienoto Valstu
valdības vārdā**

**José Antonio Meade Kuribreña
Finanšu un valsts aizdevumu
ministrs**

PROTOKOLS

Latvijas Republikas valdības un Meksikas Savienoto Valstu valdības konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem (turpmāk – Konvencija) parakstīšanas brīdī puses ir vienojušās, ka tālāk minētie noteikumi ir Konvencijas neatņemama sastāvdaļa:

I. Attiecībā uz 6. pantu:

1. Tiek saprasts, ka termins “nekustamais īpašums” ietver jebkuru iespēju vai līdzīgas tiesības iegūt nekustamo īpašumu.
2. Tiek saprasts, ka gadījumā, ja sabiedrības akciju vai citu korporatīvo tiesību īpašumtiesības dod šo akciju vai korporatīvo tiesību īpašniekam tiesības uz sabiedrības turējumā esoša nekustamā īpašuma izmantošanu, tad ienākumam no šo tiesību tiešas izmantošanas, izīrēšanas vai izmantošanas citā veidā var uzlikt nodokļus tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā atrodas nekustamais īpašums.

II. Attiecībā uz 11. pantu:

Piemērojot 11. panta 6. daļu, ja aizdevums ir radies no galvenā uzņēmuma un attiecīgā summa attiecas uz vairākām pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas dažādās valstīs, tad tiek uzskatīts, ka procenti rodas tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība, bet tikai tādi procentu maksājumi, kurus izmaksā (sedz) šī pastāvīgā pārstāvniecība.

III. Attiecībā uz 12. pantu:

Piemērojot 12. panta 5. daļas noteikumus, ja pienākums maksāt autoratlīdzību ir noslēgts ar galveno uzņēmumu un attiecīgā summa attiecas uz vairākām pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas dažādās valstīs, tad tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība rodas tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība, bet tikai tādi autoratlīdzības maksājumi, kurus izmaksā (sedz) šī pastāvīgā pārstāvniecība.

IV. Attiecībā uz 12. un 13. pantu:

Tiek saprasts, ka maksājumi, ko gūst no jebkuru 12. panta 3. daļā minēto tiesību vai īpašuma atsavināšanas, ir uzskatāmi par autoratlīdzību un apliekami saskaņā ar minēto pantu, ja vien maksājumi netiek veikti pēc pušu pilnīgi un galīgi nolīgtas cenas atsavināšanas datumā, bet ir atkarīgi no minēto tiesību vai īpašuma faktiskā ražīguma vai lietošanas.

V. Attiecībā uz 14. pantu:

14.panta 1.daļa attiecas arī uz ienākumu, ko sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst sniedzot profesionālus pakalpojumus, izmantojot otrā Līgumslēdzējā Valstī izvietoto pastāvīgo bāzi.

VI. Attiecībā uz 24. pantu:

Neatkarīgi no visiem citiem līgumiem, kuru puses ir Līgumslēdzējas Valstis, jebkuri nodokļu jautājumi saistībā ar 2. pantā minētajiem nodokļiem, ieskaitot strīdus par šīs Konvencijas piemērošanu, starp Līgumslēdzējām Valstīm tiek izšķirti tikai saskaņā ar šo pantu, ja vien kompetentās iestādes nav vienojušās citādi.

VII. Attiecībā uz 25. pantu:

Ja Līgumslēdzēja Valsts saskaņā ar šo pantu pieprasa sniegt informāciju, otrai Līgumslēdzējai

Valstij ir jāizmanto tās informācijas apkopošanas pasākumi, lai iegūtu pieprasīto informāciju, pat ja tiek uzskatīts, ka pieprasītā informācija otrai valstij nebūtu nepieciešama savām nodokļu uzlikšanas vajadzībām. Pirmajā teikumā minētais pienākums attiecas uz 2. daļas ierobežojumiem, bet nekādā gadījumā šos ierobežojumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie Līgumslēdzējai Valstij atļauj atteikties sniegt informāciju vienīgi tāpēc, ka tai nav nacionālās intereses attiecībā uz šo informāciju.

Nekādā gadījumā 2. daļas noteikumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie Līgumslēdzējai Valstij atļautu atteikties sniegt informāciju vienīgi tāpēc, ka informācijas turētāja ir banka, cita finanšu institūcija, tās pārstāvis vai persona, kura darbojas uz pilnvarojuma vai uzticības pamata, vai tādēļ, ka tas saistīts ar īpašumtiesībām otrā personā.

VIII. Attiecībā uz terminu “pastāvīgā bāze”:

Tiek saprasts, ka, Meksikas nodokļu uzlikšanas nolūkā, pastāvīgā bāze tiks noteikta saskaņā ar principiem, kas tiek izmantoti pastāvīgās pārstāvniecības noteikšanai.

IX. Vispārīgi:

1. Tiek saprasts, ka Līgumslēdzējām Valstīm Konvencijas noteikumus ir jācenšas piemērot saskaņā ar Ienākumu un kapitāla nodokļu paraugkonvencijas pantu komentāriem, kurus laika gaitā ir izstrādājis ESAO Fiskālo lietu komiteja, ciktāl Konvencijā ietvertie noteikumi atbilst šajā paraugkonvencijā ietvertajiem.

2. Šīs Konvencijas atvieglojumi nav piemērojami sabiedrībām vai citām personām, kas piemērojot īpašu režīmu saskaņā ar vienas no Līgumslēdzēju Valstu normatīvajiem aktiem vai administratīvo praksi ir pilnīgi vai daļēji ir atbrīvotas no nodokļu maksāšanas. Šo noteikumu pirmajā teikumā minētais īpašais režīms par tādu tiks uzskatīts tikai tad, kad par to savstarpējas saskaņošanas ceļā vienosies valstu kompetentās iestādes.

To apliecinot, būdami pienācīgi pilnvaroti, šo Protokolu ir parakstījuši.

Sastādīts Vašingtonā, Kolumbijas apgabalā, divos eksemplāros divi tūkstoši divpadsmitā gada divdesmitajā aprīlī, latviešu, spāņu un angļu valodā, visi teksti ir vienlīdz autentiski. Atšķirīgas interpretācijas gadījumā noteicošais ir teksts angļu valodā.

**Latvijas Republikas
valdības vārdā**

**Andris Vilks
Finanšu ministrs**

**Meksikas Savienoto Valstu
valdības vārdā**

**José Antonio Meade Kuribreña
Finanšu un valsts aizdevumu
ministrs**

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

300. 179L/11 Par Latvijas Republikas un Gruzijas protokolu, ar ko groza 2004. gada 13. oktobra konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma un kapitāla nodokļiem

1.pants. 2012. gada 29. maijā Rīgā parakstītais Latvijas Republikas un Gruzijas protokols, ar ko groza 2004. gada 13. oktobra konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma un kapitāla nodokļiem (turpmāk — Protokols), ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2.pants. Protokolā paredzēto saistību izpildi koordinē Finanšu ministrija.

3.pants. Protokols stājas spēkā tā 12. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

4.pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināms Protokols latviešu un angļu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2012. gada 18. oktobrī.

Valsts prezidents A.Bērziņš

Rīgā 2012. gada 31. oktobrī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 31.10.2012., Nr. 172.

**LATVIJAS REPUBLIKAS UN GRUZIJAS PROTOKOLS,
AR KO GROZA 2004. GADA 13. OKTOBRA KONVENCIJU PAR NODOKĻU
DUBULTĀS UZLIKŠANAS UN NODOKĻU NEMAKSĀŠANAS NOVĒRŠANU ATTIECĪBĀ
UZ IENĀKUMA UN KAPITĀLA NODOKĻIEM**

Latvijas Republika un Gruzija,

vēloties noslēgt Protokolu, ar ko groza 2004. gada 13. oktobrī Rīgā parakstīto Latvijas Republikas un Gruzijas konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma un kapitāla nodokļiem (turpmāk – Konvencija),

vienojas par tālāk minēto:

1. pants

Konvencijas 3. panta 1. daļas g) punkts tiek izslēgts un aizstāts ar sekojošu punktu:

“g) termins “starptautiskā satiksme” nozīmē jebkurus pārvadājumus ar kuģi, gaisa kuģi vai autotransportu, ko veic Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, izņemot tos gadījumus, kad kuģis, gaisa kuģis vai autotransports pārvietojas vienīgi otras Līgumslēdzējas Valsts iekšienē;”

2. pants

Konvencijas 5. panta 3. daļā vārdi “sešiem mēnešiem” tiek izslēgti un aizstāti ar vārdiem “deviņiem mēnešiem”.

3. pants

Konvencijas 6. panta 2. daļas trešais teikums tiek izslēgts un aizstāts ar sekojošu teikumu:

“Kuģi, gaisa kuģi un autotransports netiek uzskatīti par nekustamo īpašumu.”

4. pants

Konvencijas 8. panta nosaukums un 1.daļa tiek izslēgti un aizstāti ar sekojošu nosaukumu un daļu:

“8. pants

PELŅA NO STARPTAUTISKĀ TRANSPORTA

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma gūtajai peļņai no kuģu, gaisa kuģu vai autotransporta izmantošanas starptautiskajā satiksmē tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā atrodas uzņēmuma faktiskās vadības vieta.”

5. pants

Konvencijas 10. pants tiek izslēgts un aizstāts ar sekojošu pantu:

“10. pants

DIVIDENDES

1. Dividendēm, ko sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šīm dividendēm var uzlikt nodokļus arī atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem

tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir sabiedrība, kas izmaksā dividendes, bet, ja šo dividenžu īstenais īpašnieks ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt:

a) 5 procentus no dividenžu kopapjoma, ja dividenžu īstenais īpašnieks ir sabiedrība (kas nav personālsabiedrība), kura tieši pārvalda vismaz 10 procentus tās sabiedrības kapitāla, kura izmaksā dividendes;

b) 10 procentus no dividenžu kopapjoma visos pārējos gadījumos.

3. Neatkarīgi no šī panta 1. un 2. daļas noteikumiem, dividendēm, ko izmaksā sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja dividenžu īstenais īpašnieks ir sabiedrība (kas nav personālsabiedrība), kura ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents un kura tieši pārvalda vismaz 50 procentus tās sabiedrības kapitāla, kura izmaksā dividendes.

4. Termins “dividendes” šajā pantā nozīmē ienākumu no akcijām vai citām no parādu prasībām neizrietošām tiesībām piedalīties sabiedrības peļņas sadalē, kā arī tādu ienākumu no citām tiesībām, uz ko saskaņā ar tās valsts normatīvajiem aktiem, kuras rezidents ir sabiedrība, kas veic peļņas sadali, attiecas tāds pats nodokļu uzlikšanas režīms kā uz ienākumu no akcijām.

5. 1., 2. un 3. daļas noteikumi netiek nepiemēroti, ja dividenžu īpašnieks, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir dividendes izmaksājošā sabiedrība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

6. Ja sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst peļņu vai ienākumu otrā Līgumslēdzējā Valstī, šī otra valsts nedrīkst nedz uzlikt jebkādus nodokļus šīs sabiedrības izmaksātajām dividendēm, izņemot, ja dividendes tiek izmaksātas otras valsts rezidentam vai ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi šajā otrā valstī; nedz arī uzlikt nodokļus sabiedrības nesadalītajai peļņai pat tad, ja izmaksātas dividendes vai nesadalītā peļņa pilnīgi vai daļēji sastāv no otrā valstī gūtās peļņas vai ienākuma.”

6. pants

1. Konvencijas 11. panta 2. daļā skaitļi un vārdi “10 procentu” tiek izslēgti un aizstāti skaitļiem un vārdiem “5 procentus”.

2. Konvencijas 11.panta 3.daļa tiek izslēgta un aizstāta ar sekojošu daļu:

“3. Neatkarīgi no 2. daļas noteikumiem, procentiem, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un tiek izmaksāti otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, kas ir to īstenais īpašnieks, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā otrā valstī, ja šādi procenti tiek izmaksāti:

a) par jebkāda veida aizdevumu vai kredītu, ko piešķirusi banka;

b) otras Līgumslēdzējas Valsts valdībai, tajā skaitā jebkurai tās politiski administratīvai vienībai vai pašvaldībai, centrālajai bankai vai jebkurai finanšu institūcijai, kura ir pakļauta šīs valdības kontrolei, vai kā procentu maksājumi par šīs valdības garantētajiem aizdevumiem.”

7. pants

Konvencijas 12. panta 2. daļā skaitļi un vārdi “10 procentu” tiek izslēgti un aizstāti ar skaitļiem un vārdiem “5 procentus”.

8. pants

Konvencijas 13. panta 3. daļa tiek izslēgta un aizstāta ar sekojošu daļu:

“3. Kapitāla pieaugumam, kas gūts atsavinot starptautiskajā satiksmē izmantotus kuģus, gaisa kuģus

vai autotransportu vai kustamo īpašumu, kas ir piederīgs šādu kuģu, gaisa kuģu vai autotransporta izmantošanai, tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā atrodas uzņēmuma faktiskās vadības vieta.”

9. pants

Konvencijas 15. panta 3. daļa tiek izslēgta un aizstāta ar sekojošu daļu:

“3. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem, atlīdzībai, ko saņem par algotu darbu, kas tiek veikts uz starptautiskajā satiksmē izmantota kuģa, gaisa kuģa vai autotransporta, var uzlikt nodokļus tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā atrodas uzņēmuma faktiskās vadības vieta.”

10. pants

Konvencijas 23. panta 3. daļa tiek izslēgta un aizstāta ar sekojošu daļu:

“3. Kapitālam, ko veido starptautiskajā satiksmē izmantoti kuģi, gaisa kuģi un autotransports, kā arī kustamais īpašums, kas piederīgs šo kuģu, gaisa kuģu un autotransporta izmantošanai, tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā atrodas uzņēmuma faktiskās vadības vieta.”

11. pants

Konvencijas Protokola 4. punkts tiek izslēgts un aizstāts ar sekojošu punktu:

“4. Attiecībā uz 8. pantu, 13. pantu, 15. pantu, 23. pantu:

Tiek saprasts, ka 8. panta 1. daļas, 13. panta 3. daļas, 15. panta 3. daļas un 23. panta 3. daļas noteikumi netiek piemēroti, kamēr Latvija savos nacionālajos normatīvajos aktos nav ieviesusi faktiskās vadības vietu, kā kritēriju rezidences noteikšanai, bet to vietā ir piemērojami sekojoši noteikumi:

8. panta 1. daļa

“Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai no kuģu, gaisa kuģu vai autotransporta izmantošanas starptautiskajā satiksmē tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.”

13. panta 3. daļa

“Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, kas izmanto starptautiskajā satiksmē kuģus, gaisa kuģus vai autotransportu, gūst, atsavinot starptautiskajā satiksmē izmantotus kuģus, gaisa kuģus vai autotransportu vai atsavinot kustamo īpašumu, kas ir piederīgs šo kuģu, gaisa kuģu vai autotransporta izmantošanai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.”

15. panta 3. daļa

“Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem, atlīdzībai, ko saņem par algotu darbu, kas tiek veikts uz Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma starptautiskajā satiksmē izmantota kuģa, gaisa kuģa vai autotransporta, var uzlikt nodokļus šajā valstī.”

23. panta 3. daļa

“Kapitālam, ko veido Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma starptautiskajā satiksmē izmantoti kuģi, gaisa kuģi un autotransports, kā arī kustamais īpašums, kas piederīgs šo kuģu, gaisa kuģu un autotransporta izmantošanai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.””

12. pants

1. Līgumslēdzēju Valstu valdības pa diplomātiskajiem kanāliem rakstiski informē viena otru par

to, kad ir izpildītas to konstitucionālās prasības, lai šis Protokols stātos spēkā.

2. Protokols stājas spēkā ar 1. daļā minētā pēdējā paziņojuma datumu un tā noteikumi abās Līgumslēdzējās Valstīs tiek piemēroti:

- a) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – ienākumam, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā šis Protokols stājas spēkā;
- b) attiecībā uz pārējiem ienākuma nodokļiem un kapitāla nodokļiem – nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā šis Protokols stājas spēkā.

To apliecinot, būdami pienācīgi pilnvaroti, šo Protokolu ir parakstījuši.

Protokols sastādīts Rīgā divos eksemplāros 2012. gada 29. maijā latviešu, gruzīnu un angļu valodā, turklāt visi trīs teksti ir vienlīdz autentiski. Atšķirīgas interpretācijas gadījumā noteicošais ir teksts angļu valodā.

**Latvijas Republikas vārdā
Andris Razāns**

**Gruzijas vārdā
Nino Kalandadze**

**Ārlietu ministrijas valsts
sekretāra vietnieks**

Ārlietu ministra vietniece